

שִׂדְחוֹת הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א
פְּרֻשֵׁת וַיִּשְׁלַח שְׁנַת תַּשְׁפ"א לַפ"ק
מִתּוֹרָגִם לְלִשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

הוֹצֵאָה לְאוֹר ע"י
"קֶרֶן הַדְּפָסָה הַיְכָל הַקּוֹדֵשׁ"

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh
Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר
עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
052-764-4664

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב ויינרב 3
054-848-0941

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב רבי יהושע 6
058-322-1800

בקרוב באתר שלנו: ברסלב סנטר
www.BreslevCenter.com

לשמיעת השיעורים באידיש ובלשון הקודש
מהראש ישיבה של"ס א"ה התקשרו:

קוואל פון חיזוק
שיעורים לנשים באידיש
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיזוק יומי

לקבל את החיזוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com

RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם "היכל הקודש
ירושלים"

שיחות וסיפורים

‘שלום בית’ בקרב תלמידי רבנו

צ. ראש הישיבה שליט"א ביאר בדברי רבנו (חיי מוהר"ן, רצ"ב): העולם ראוי שיתמהו עצמן על האהבה שבינינו; שהדברים עולים על ה'שלום בית' אשר בחלקם של תלמידי רבנו, במיוחד תלמידי 'היכל הקודש'.

אצל אף אחד מצדיקי הדורות הקודמים, תלמידי הבעש"ט ותלמידי המגיד ממזריטש, לא מצאנו שכתבו ועוררו בענייני 'שלום בית'. ברם אצל רבנו היה 'שלום בית' עיקר גדול. זו הסיבה שלא חולף כמעט שיעור אחד בו אין ראש הישיבה שליט"א מעורר על ענייני 'שלום בית'. כי בהעדר 'שלום בית', מוחו של האדם אינו נקי ופגוע לעבוד את בוראו כיאות.

על מי יאה לגחך?

צא. בשהותו של ראש הישיבה בשדה התעופה, בדרכו אל הציון הקדוש אומנה, התלווה אליו בחור. תוך כדי הילוכם צדו עיני הבחור את מראהו של יהודי המהלך בשדה התעופה כשעיניו מכוסות. חיוך נמרח על פני הבחור על הנהגתו המוזרה של היהודי כסוי העיניים.

נענה ראש הישיבה שליט"א ואמר:

"אל תגחך מאותו המסתובב בעיניים מכוסות, הלא חפץ הוא לשמור על עיניו. הרבה יותר מצחיק ומגוחך הוא זה שאינו שומר על עיניו ומתיר לאישונו להביט בחופשיות בכל אשר תאווה נפשו. הלא האדם הזה מוזר הוא הרבה יותר. ממנו ודאי יש לגחך, אולם לא מאותו יהודי ששומר על עיניו בסילודין".

הוסיף ראש הישיבה שליט"א מאוחר יותר על דבריו וציין:

"פעמים שגם אני מוריד את המשקפיים. כשיש לי 'מוחין ברורים', זה לא חסר לי. אבל פעמים שגם אני צריך להוריד את משקפיי כדי לשמור

על העיניים".

חיים של דאגה

צב. אברך תינה את דאגתו לפני ראש הישיבה שליט"א בספרו על בתו הקטנה שהחלה לא מזמן ללמוד את אותיות הא-ב ומתקשה בקליטת האותיות והקריאה. הוא ציין שהוא חושב להפנות את הבת לבדיקת מקצועית.

ראש הישיבה נענה:

"אצל אבותינו לפני מלחמת העולם השנייה, בנות ישראל לא ידעו כלל קרוא וכתוב. כל העזרה המקצועית ועזרי הקריאה החלו רק בשנים המאוחרות יותר, כשהבנות החלו ללמוד בבתי-ספר".

לשמע תשובתו הבהירה של ראש הישיבה, הודה האברך וסיפר שהוא היה מודאג קמעא מעתידה של בתו וכעת הרגיעו ראש הישיבה במענהו שאצל בת ישראל המצב לא גרוע כל-כך אם היא מתקשה בקריאת האותיות.

החזירו ראש הישיבה בבת שחוק: "להיות מודאג, זה דבר טוב... יש אנשים שיונקים את כל חיותם מהיותם מודאגים..."^[א]

לכלה יש חיסרון

צג. בהשתתפותו של ראש הישיבה שליט"א בשמחת שבע-ברכות, נענה ואמר לחתן בבדיחותא: "חיסרון אחד גדול יש לכלה, היא אינה יודעת ללמוד. היא יודעת רק לומר תהילים..."

.....

[א] כוונת ראש הישיבה שליט"א היתה כמובן לעוררו לעזוב את הדאגה ולא שחלילה ימשיך לשאת דאגה בליבו.

שהמשקפיים יישארו נקיים

צד. ראש הישיבה שליט"א אמר לבחור 'בר מצוה': "קנו לך משקפיים פים. ראה נאה שהם יישארו נקיים. זאת על ידי שתשמור את עיניך ותוריד מבטך מטה בלכתך בדרך".

יגיע זמן שיתפלאו

צה. ראש הישיבה שליט"א כתב במכתבו אל אחד התלמידים: "הלוואי שהיו מתעדים בכתובים את קורותיו של כל יום ויום בישיבה. יגיעו ימים, כעבור שנים, בהם יביטו אחורנית ויתפלאו איך היה יכול להיות דבר כזה, שכה יתחזקו ויתקיימו וכל-כך הרבה יספיקו. והכל בזכות הצדיקים".

בשוחחו עם אחד האברכים טלפונית, ביקש ממנו ראש הישיבה שליט"א: "תתפלל שיהיה לי פנאי לכתוב מכתבים. שכן אפילו כעת, בעודנו משוחחים, אני עסוק בין לבין בלימוד שיעורי הקבועים. אני פשוט לא מספיק להגיע לכל מה שמוטל עלי לעשות".

'אשר בנחל' ו'עצתו אמונה' כמורי דרך

צו. סיפר ראש הישיבה שליט"א: אחת המשפחות המוכרות כיום כמשפחה יקרה ביותר בקרב אנשי שלומנו, התקשתה בתחילת דרכה לקבל את סדרי הלימודים של 'היכל הקודש' בתמימות ובפשיטות. זאת מאחר ועם התקרבותם אל 'היכל הקודש', הם הביטו על אחד התלמידים כדמות לחיקוי, אותו ניסו לחקות כל הזמן ולהידמות אליו. כשראו ביום מן הימים את הלה נוהג בדרך המנוגדת לדרך בה על תלמיד 'היכל הקודש' להתנהג; חלשה דעתם. 'וכי זהו היכל הקודש?!' התפלאו. וקשתה עליהם המשך ההליכה בתלם 'היכל הקודש', בדרכו של רבנו זי"ע.

עד שגמלה ההחלטה בליבם לא לחקות אף אחד אלא לקחת את המכתבים המודפסים ב'אשר בנחל' ו'עצתו אמונה' ולנהוג על פיהם מתוך

ידיעה שהם-הם המורים את דרך 'היכל הקודש'. כל אחד אחר, מעשיו ואמירותיו - לא קובעים דבר ואינם מתווים דרך.

על האדם להסתכל על עצמו בלבד ולבחון מה הוא מרוויח. אם הוא מרוויח מהמקום בו הוא מסתובב ומקבל שם דברים יפים וחיים טובים - לא צריך לעניין אותו שום דבר אחר, לא מה שהוא עושה ולא מה שהוא מדבר. הוא צריך להסתכל על עצמו ולראות איך הוא יכול לחטוף כמה שיותר.

היכן הבורא? פה, פה, פה...

צז. אברך סיפר לראש הישיבה שליט"א על כך שלעבודתו הוא שהה בבית-ספר לבנות, בשביל לתקן דבר מה ובהיותו שם ראה את המורה עומדת לפני התלמידות, בידיה תמונה של בעל-חי טמא, והיא מלמדת את הבנות הקטנות בקול נעימה: "היכן ה... היכן ה... פה, פה, פה..."

עורר ראש הישיבה שליט"א את האברך, לאמור: "מדוע לא תיקנת את המורה, מדוע לא אמרת לה שלא כך צריכים לשיר, אלא כך שרים: 'היכן הבורא? היכן הבורא? פה, פה, פה...'"

חתם ראש הישיבה את דבריו: "ומה כבר יקרה אם ילד לא ידע משך כל שנות חייו את שמות בעלי החיים הטמאים?! עם ילדים זכים צריכים ללמוד מבעלי-חיים טהורים בלבד!"

כך ציווה הקב"ה

צח. מרגלא בפי ראש הישיבה שליט"א:

כשילד שואל את הוריו, מדוע אסור לעשות כך וכך, מדוע אסור את זה ואת זה? אין ההורים צריכים להנפיק לו תירוץ מורכב ומיישב דעת. אלא משיבים לילד בפשטות: "כי כך ציווה אותנו הקב"ה". אבל למה?

"כי כך ציווה הקב"ה!"

ראש הישיבה שליט"א הוסיף והסביר:

ילדים קטנים משתמשים בדרך כלל עם מילה יפה מאד כל אימת ושואלים אותם 'למה עשית כך וכך?' הם משיבים: "ככה..." אבל למה? "ככה". את אותו סוג מענה עלינו לקחת גם בתשובות הנוגעות לעבודת ה', לא שואלים שאלות על הבורא יתברך. "למה?" "ככה!"

לענות לכל אחד כפי הבנתו

צט. כאשר ראש הישיבה שליט"א משוחח עם בני-אנוש, בחורים או אברכים, ברצותו לקרבם אל הבורא יתברך, מתכופף ראש הישיבה לדעתם ולאופיים כשהוא מנסה להביאם אל עבודת ה', כל אחד בהבנתו הוא.

כמו הסיפור דלהלן: בחור שאל פעם את ראש הישיבה בקנאה: מדוע אסור ליהודי לחרוט בבשרו קעקוע ורק לגוי מותר? השיבו ראש הישיבה שליט"א בחכמה: "האם ראית פעם רכב יוקרה (ראש הישיבה מנה דגמי רכבים יקרים מאד) שמרוסס עליהם כיתוב בגרפיטי או לחילופין מודבק עליהם מדבקות מצב-רוח? אין בנמצא דבר כזה; רכב יקר צריך להיראות יוקרתי, מפואר, קלסי ומכובד. מאידך, רכב ישן שאינו יקר ואינו מכובד ואיש אינו מביט לעברו, ולא משנה באמת איך הוא נראה, מדביקים עליו סטיקרים, מרססים עליו גרפיטי ולא נזהרים שיישמר ביופיו ובמכובדותו. כך גם לגבי קעקוע, יהודי הגו דבר יקר ומכבד, יהודי צריך להיראות טוב וכיאות ועליו לשמור את המראה שלו. לא כך גוי שאין שום חילוק איך הוא נראה והאם הוא מרוח בקעקועים או לאו".

מאוחר יותר התבטא ראש הישיבה שליט"א שכאשר בחור מגיע אליו עם שאלה כגון זו ויש לו קושיות מדוע לגוי מותר וליהודי אסור (הכל לפי הראות שלו, כמובן), צריך לחדור אל מוחו של הבחור ולהשיב לו לפי מוחו והבנתו.

תלמידים הגונים

ק. ראש הישיבה שליט"א אמר פעם: "מדי יום ביומו אני מבקש מהבורא יתברך שיהיו לי תלמידים הגונים וטובים".

שני אחים הגיעו ללמוד יחדיו בישיבה, ראש הישיבה קיבלם באמירה: "הקב"ה מעניק לי מתנה, הוא משגר לי בחורים מהוגנים. אני מבקש מאתו יתברך שהישיבה תהא כ'תיבת נח', שלא אצטרך לתור אחר בחורים אלא הבחורים הטובים ייכנסו ויבואו מאליהם, ומי שלא צריך להיות כאן - שייצא מעצמו".

שיעורים ברמב"ם מטעמי הפצה

קא. במהלך מסירת השיעור ברמב"ם, נענה ראש הישיבה שליט"א פעמים ואמר: "אני מוסר שיעור ברמב"ם, רק כדי שנוכל לעשות הפצה כדבעי. אני יכול ללמוד רמב"ם ביני לבין עצמי ואף איני מחדש חידושים כלשהם במסירת השיעור. ברם עוד מעט יימצא יהודי חשוב ותלמיד-חכם, ותוכל לספר לו שיש קו-טלפוני שאפשר להאזין בו לשיעורים בלימוד הרמב"ם ביידיש ובהברה חסידית וכך הוא יתקרב גם אל יתר השיעורים".

ראש הישיבה שליט"א הורה שלקראת חג הפורים, יפרסמו ב'קול ברסלב' שאפשר לשמוע שיעורים מרתקים בביאורי מגילת-אסתר ביידיש ובשפה קלה, בתוספת פניני התחזקות. לקראת חג הפסח יפרסמו על שיעורים ב'שיר השירים' בשפה קולחת וביאור פשוט, וכן הלאה. "רבים הם היהודים שהתקרבו על-ידי השיעורים בגמרא, ג"ך, שיר השירים, מגילת אסתר וכו'".

